

Nu definitief: producten uit traditionele veredeling niet patenteerbaar

Planten die het resultaat zijn van traditionele plantenveredeling zijn Europees niet patenteerbaar. Met die uitspraak maakte het hoogste juridisch orgaan van het Europees Octrooibureau (EPO) afgelopen meimaand definitief een einde aan een periode van onzekerheid voor veredelaars.

Ivan De Clercq

De uitspraak beëindigt een jarenlange discussie over de correcte interpretatie van bestaande regels. In 2015 besliste de Uitgebreide Kamer van Beroep van het Europees Octrooibureau (EPC) nog dat het niet-patenteerbaar zijn van traditionele plantenveredelingstechnieken niet betekende dat de producten die hier uit voortkomen niet patenteerbaar zouden zijn.

Niet retroactief

Deze interpretatie is nu definitief gewijzigd. Als plantmateriaal uitsluitend verworven is via een in essentie biologisch proces zijn deze planten niet patenteerbaar. Wel is beslist dat de nieuwe interpretatie niet retroactief geldt voor Europese patenten die toegewezen waren vóór 1 juli 2017, of voor patentaanvragen die waren ingediend voor die datum.

Kwekersrecht volstaat

De Uitgebreide Kamer voegde zich hiermee naar een memorandum van de Europese Commissie, maar ook

naar de EU-lidstaten die vertegenwoordigd zijn binnen het Europees Octrooibureau. Lidstaten hadden deze enge interpretatie immers al op nationaal niveau geïmplementeerd. Ook het Europees parlement en de internationale sierteeltorganisatie AIPH (waar ook AVBS bij aangesloten is) hadden gepleit in het voordeel van de nieuwe interpretatie. AIPH had er in haar advies op gewezen dat het bestaande kwekersrecht er altijd in geslaagd is om telers te voorzien van voldoende en kwalitatief teeltmateriaal tegen een redelijke prijs.

Wereldwijde invloed

Belangrijk onderdeel hiervan is de zogenaamde kwekersvrijstelling. Deze laat veredelaars toe om alle beschikbare genetica – met uitzondering van gepatenteerde planten – te gebruiken voor eigen veredeling in kruisingen en selectie. “Het doel van een veredelaar is om altijd de best mogelijke combinatie van genen te hebben die het dichtst aansluiten bij

de veredelingsdoelen. Die doelen zijn in grote mate bepaald door maatschappelijke behoeften en milieuitdagingen. Dit vereist een zo’n breed mogelijke toegang tot de bestaande genetische variëteit om dit soort combinaties mogelijk te maken”, aldus Tim Briercliffe, secretaris-generaal van AIPH. Hij wees er nog verder op dat beslissingen in Europa vaak een wereldwijde impact hebben op wetgeving en sectoren elders in de wereld. ■

En merken dan?

Via het merkenrecht kan je een merknaam geven aan een plant en dit merk beschermen. Anderen mogen dit merk dan niet gebruiken. Dit staat echter los van het kwekersrecht en het patentrecht, en beschermt het genetisch materiaal niet. Het merk beschermt enkel de marketingtool. ■